

[Karl Møller]

effektivt. Det er en nødvendighed, og det må i denne forbindelse slås fast, at det er den industri, der producerer og anvender stofferne, som må betale omkostningerne. Det må da også være indlysende, at jo tidligere der gribes ind over for et farligt stof, jo billigere bliver det ikke bare for producenten, men også for samfundet. Vår eksempelvis epoxy allerede blevet stoppet på laboratoriestadiet, havde det ikke medført de enorme økonomiske problemer, det jo gør i dag, hvis stoffet helt eller delvis bliver forbudt; dermed vil enorme produktionsinvesteringer jo mere eller mindre være spildt.

Til sidst et par ord om styringen af loven, som andre også har været inde på. Jeg mener, det er et ganske bemærkelsesværdigt punkt, fordi man her foreslår det kunstgreb både at forringe den eksisterende lovgivning og at afskære fagbevægelsen fra indflydelse. Det er miljøankenævnet, der bliver højeste myndighed, og både dets sammensætning og dets praksis til dato viser, at det først og fremmest tjener erhvervslivets interesser. Denne ansvarsplacering er en forringelse i forhold til nu, hvor det er ministeren, der må stå til ansvar over for folketinget og befolkningen.

Det er altså et lovforslag, som vi ikke kan gå ind for, og vi vil gennem ændringsforslag under udvalgsarbejdet søge at bringe det mere i overensstemmelse med de krav og den standard, som man må forlange af så vigtig en lov.

Bolvig (RV):

Selv om vores ordfører er fraværende, kan jeg let på det radikale venstres vegne sige, at vi gerne medvirker til gennemførelse af det foreliggende lovforslag om kemiske stoffer og produkter. Vi betragter det som et stort fremskridt.

Sammen med den i foråret gennemførte bedriftssundhedstjeneste er vi nået et stort skridt i retning af at kunne forebygge sundheds- og miljøskader. Befolkningen nærer med rette frygt for, at vi i vort jag efter en større og større økonomisk levedod ødelægger vort miljø, at vi ikke i fornødent omfang tager hensyn til f. eks. de mere og mere anvendte kemiske produkters indflydelse på den menneskelige velfærd.

I sin skriftlige fremsættelse omtaler ministeren uheldet med desinfektionsstoffet i Helsingør og kviksølvophobningen i fødekæderne, som kan have meget alvorlige og langtidsvirkende sundhedsmæssige virkninger. Det er langt bedre at forsikre sig mod skadevirkningerne ved en grundig produktkontrol end ved at gribe ind, efter at skadevirkningerne er påvist.

Den ufattelige giftkatastrofe i Seveso i Norditalien er en manende appel til alle lovgivere om at gennemføre meget omfattende kontrolforanstaltninger over for den kemiske industri. Vi finder, at loven vil kunne give borgerne en vis garanti for, at de kemiske stoffer og produkter kommer under kontrol.

Vi finder det naturligt, at nye stoffer skal undersøges, inden de bliver markedsført, at der udarbejdes regler for emballering, mærkning og opbevaring, at anvendelsesbegrænsninger kan komme på tale, at brugerne beskyttes mod vildledning, og at vi indretter loven, så den kan tilpasses de internationale aftaler, som forhåbentlig i øget omfang vil blive indgået.

Folketinget giver, som mange har været inde på, mange bemyndigelser til de forskellige ministre og flest til miljøministeren, der vel med dette lovforslag sætter en ny rekord. Det er nødvendigt, at folketinget en dag beslutter sig til en debat om de mange bemyndigelser, vi giver de forskellige ministre. Det er naturligvis uundgåeligt i et moderne, uoverskueligt samfund, men folketinget afgiver ved disse bemyndigelser megen magt og mister indflydelse og overblik. Måske burde man oprette nogle udvalg, dækkende de forskellige ministerier, hvis opgave det skulle være f. eks. én gang om året at informere folketingsudvalgene om, hvordan de mange bemyndigelser administreres.

Ved behandlingen af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af ministeren. Disse medlemmer indstilles af Industrirådet, Landbrugsrådet, landboforeningerne, husmandsforeningerne og erhvervsgratnerforeningen. Jeg vil gerne spørge ministeren: er det ikke en forglemmelse, at forbrugeren ikke er repræsenteret?

Men i det store og hele: det radikale venstre kan medvirke til en lov, som vi betragter som et stort fremskridt.

Arne Bjerregaard (KrF):